# Re-Counting Creation

| | | |
|---|---|---|
| 21 words = 7 x 3 | בראשית פרק א (א) בְּרֵאשִׁית בָּרָא א-לֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ: (ב) וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ א-לֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמָּיִם: | |
| Day 1 + Day 2 = 69 words<br><br>Day 3 = 69 words<br><br>Day 4 = 69 words<br><br>All 6 Days = 413 words = 7 x 59 | (ג) וַיֹּאמֶר א-לֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי אוֹר: (ד) וַיַּרְא א-לֹהִים אֶת הָאוֹר כִּי טוֹב וַיַּבְדֵּל א-לֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ: (ה) וַיִּקְרָא א-לֹהִים לָאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לָיְלָה וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד: | (יד) וַיֹּאמֶר א-לֹהִים יְהִי מְאֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלָּיְלָה וְהָיוּ לְאֹתֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וְשָׁנִים: (טו) וְהָיוּ לִמְאוֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ וַיְהִי כֵן: (טז) וַיַּעַשׂ א-לֹהִים אֶת שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים אֶת הַמָּאוֹר הַגָּדֹל לְמֶמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת הַמָּאוֹר הַקָּטֹן לְמֶמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה וְאֵת הַכּוֹכָבִים: (יז) וַיִּתֵּן אֹתָם א-לֹהִים בִּרְקִיעַ הַשָּׁמָיִם לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ: (יח) וְלִמְשֹׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיַּרְא א-לֹהִים כִּי טוֹב: (יט) וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי: |
| | (ו) וַיֹּאמֶר א-לֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמָּיִם וִיהִי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לָמָיִם: (ז) וַיַּעַשׂ א-לֹהִים אֶת הָרָקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לָרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לָרָקִיעַ וַיְהִי כֵן: (ח) וַיִּקְרָא א-לֹהִים לָרָקִיעַ שָׁמָיִם וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי: | (כ) וַיֹּאמֶר א-לֹהִים יִשְׁרְצוּ הַמַּיִם שֶׁרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל הָאָרֶץ עַל פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמָיִם: (כא) וַיִּבְרָא א-לֹהִים אֶת הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים וְאֵת כָּל נֶפֶשׁ הַחַיָּה הָרֹמֶשֶׁת אֲשֶׁר שָׁרְצוּ הַמַּיִם לְמִינֵהֶם וְאֵת כָּל עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ וַיַּרְא א-לֹהִים כִּי טוֹב: (כב) וַיְבָרֶךְ אֹתָם א-לֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת הַמַּיִם בַּיַּמִּים וְהָעוֹף יִרֶב בָּאָרֶץ: (כג) וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם חֲמִישִׁי: |
| | (ט) וַיֹּאמֶר א-לֹהִים יִקָּווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מָקוֹם אֶחָד וְתֵרָאֶה הַיַּבָּשָׁה וַיְהִי כֵן: (י) וַיִּקְרָא א-לֹהִים לַיַּבָּשָׁה אֶרֶץ וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיַּרְא א-לֹהִים כִּי טוֹב: | (כד) וַיֹּאמֶר א-לֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֵמָה וָרֶמֶשׂ וְחַיְתוֹ אֶרֶץ לְמִינָהּ וַיְהִי כֵן: (כה) וַיַּעַשׂ א-לֹהִים אֶת חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֵת כָּל רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ וַיַּרְא א-לֹהִים כִּי טוֹב: |
| | (יא) וַיֹּאמֶר א-לֹהִים תַּדְשֵׁא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְּרִי לְמִינוֹ אֲשֶׁר זַרְעוֹ בוֹ עַל הָאָרֶץ וַיְהִי כֵן: (יב) וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֹשֶׂה פְּרִי אֲשֶׁר זַרְעוֹ בוֹ לְמִינֵהוּ וַיַּרְא א-לֹהִים כִּי טוֹב: (יג) וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי: | (כו) וַיֹּאמֶר א-לֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כִּדְמוּתֵנוּ וְיִרְדּוּ בִדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל הָאָרֶץ וּבְכָל הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ: (כז) וַיִּבְרָא א-לֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם א-לֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם: (כח) וַיְבָרֶךְ אֹתָם א-לֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם א-לֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת הָאָרֶץ וְכִבְשֻׁהָ וּרְדוּ בִּדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל חַיָּה הָרֹמֶשֶׂת עַל הָאָרֶץ: (כט) וַיֹּאמֶר א-לֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת כָּל עֵשֶׂב זֹרֵעַ זֶרַע אֲשֶׁר עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ וְאֶת כָּל הָעֵץ אֲשֶׁר בּוֹ פְּרִי עֵץ זֹרֵעַ זָרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאָכְלָה: (ל) וּלְכָל חַיַּת הָאָרֶץ וּלְכָל עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל רוֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת כָּל יֶרֶק עֵשֶׂב לְאָכְלָה וַיְהִי כֵן: (לא) וַיַּרְא א-לֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם הַשִּׁשִּׁי: |
| 35 words = 7 x 5 | פרק ב (א) וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם: (ב) וַיְכַל א-לֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: (ג) וַיְבָרֶךְ א-לֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא א-לֹהִים לַעֲשׂוֹת: | |

| | |
|---|---|
| Day 1 – Light | Day 4 – Luminaries |
| Day 2 – Sky and Ocean | Day 5 – Birds and Fish that live in the Sky and Ocean |
| Day 3a – Land<br>Day 3b – Vegetation | Day 6a – Animals that live on the Land<br>Day 6b – Man and Instruction to eat Vegetation |

1. **ישעיהו פרק נא**

(ט) עוּרִי עוּרִי לִבְשִׁי **עֹז** זְרוֹעַ יְדֹוָד עוּרִי כִימֵי קֶדֶם דֹּרוֹת עוֹלָמִים הֲלוֹא אַתְּ הִיא הַמַּחְצֶבֶת רַהַב מְחוֹלֶלֶת תַּנִּין׃

(י) הֲלוֹא אַתְּ הִיא הַמַּחֲרֶבֶת יָם מֵי תְּהוֹם רַבָּה הַשָּׂמָה מַעֲמַקֵּי יָם דֶּרֶךְ לַעֲבֹר גְּאוּלִים׃

(9) Awake, awake, clothe yourself with splendor. O arm of the Lord! Awake as in days of old, as in former ages! It was you that hacked Rahab in pieces, That pierced Dragon. (10) It was you that dried up Sea, the waters of the great deep; that made the abysses of the Sea a road the redeemed might walk.

2. **תהלים מזמר פט**

(יא) אַתָּה דִכִּאתָ כֶחָלָל רָהַב בִּזְרוֹעַ **עֻזְּךָ** פִּזַּרְתָּ אוֹיְבֶיךָ׃

You crushed Rahab, he was like a corpse; with Your powerful arm You scattered Your enemies.

3. **תהלים מזמר עד**

(יב) וֵאלֹהִים מַלְכִּי מִקֶּדֶם פֹּעֵל יְשׁוּעוֹת בְּקֶרֶב הָאָרֶץ׃

(יג) אַתָּה פוֹרַרְתָּ **בְעָזֶּךָ** יָם שִׁבַּרְתָּ רָאשֵׁי תַנִּינִים עַל הַמָּיִם׃

(יד) אַתָּה רִצַּצְתָּ רָאשֵׁי לִוְיָתָן תִּתְּנֶנּוּ מַאֲכָל לְעָם לְצִיִּים׃

(טו) אַתָּה בָקַעְתָּ מַעְיָן וָנָחַל אַתָּה הוֹבַשְׁתָּ נַהֲרוֹת אֵיתָן׃

(טז) לְךָ יוֹם אַף לְךָ לָיְלָה אַתָּה הֲכִינוֹתָ מָאוֹר וָשָׁמֶשׁ׃

(יז) אַתָּה הִצַּבְתָּ כָּל גְּבוּלוֹת אָרֶץ קַיִץ וָחֹרֶף אַתָּה יְצַרְתָּם׃

(12) O God, my king from of old, who brings deliverance throughout the land; (l3) it was You who drove back the sea with Your might, who smashed the heads of the monsters in the waters; (14) it was You who crushed the heads of Leviathan, who left him as food for the denizens of the desert; (15) it was You who released springs and torrents, who made mighty rivers run dry; (16) the day is Yours, the night also; it was You who set in place the moon and the sun; (17) You fixed all the boundaries of the earth; summer and winter-You made them.

## Genesis of Poetry

4. **בראשית פרק ד**

(כג) וַיֹּאמֶר לֶמֶךְ לְנָשָׁיו
עָדָה וְצִלָּה שְׁמַעַן קוֹלִי נְשֵׁי לֶמֶךְ הַאְזֵנָּה אִמְרָתִי
כִּי אִישׁ הָרַגְתִּי לְפִצְעִי וְיֶלֶד לְחַבֻּרָתִי׃
(כד) כִּי שִׁבְעָתַיִם יֻקַּם־קָיִן וְלֶמֶךְ שִׁבְעִים וְשִׁבְעָה׃

[23]And Lamech said to his wives,
"Adah and Zillah, hear my voice; O wives of Lamech, give ear to my speech.
I have slain a man for wounding me, And a lad for bruising me.
[24]If Cain is avenged sevenfold, Then Lamech seventy-sevenfold."

5. **Introduction of Rabbi Abraham Ibn Ezra to Tehillim**

Thus says Abraham, the son of R. Meir (his soul rest in Paradise) Ibn Ezra the Spaniard:
Blessed be the Lord who gives power to the ear that is implanted to understand every sound, and whose power is connected with that of the higher soul – not like the power of the eye, for its virtue is lacking neither by day nor by night, and it hears from all six directions, and is not obstructed by veil or

wall. Moreover, were it not for the ears, speech would not have been created, for who would hear it? The words are like bodies and the meanings like spirits. There are sounds that delight and sounds depress; when the meaning of the speech is lofty, it may do great things, even angering one's friend or appeasing one's enemy – all the more so if it is said poetically; and when instrumental music is joined with the poem, then will marvels be beheld. Consider an evil spirit (and no disease is worse than that): when David the man of God played on the lyre before Saul he found relief. Moreover: "As the musician played, the spirit of the Lord came upon him" (2 Kings 3:15). There are many such incidents with profane songs, and all the more so with sacred songs – the songs of God.

**Poetry of Genesis**

תהלים מזמר ז
(יח) אוֹדֶה יְקֹוָק כְּצִדְקֹו וַאֲזַמְּרָה שֵׁם־יְקֹוָק עֶלְיֽוֹן׃

תהלים מזמר ח
(א) לַמְנַצֵּחַ עַל־הַגִּתִּית מִזְמֹור לְדָוִד׃
(ב) יְקֹוָק אֲדֹנֵינוּ מָה־אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר תְּנָה הֹודְךָ עַל־הַשָּׁמָיִם׃
(ג) מִפִּי עוֹלְלִים וְיֹנְקִים יִסַּדְתָּ עֹז לְמַעַן צוֹרְרֶיךָ לְהַשְׁבִּית אֹויֵב וּמִתְנַקֵּם׃
(ד) כִּי־אֶרְאֶה שָׁמֶיךָ מַעֲשֵׂי אֶצְבְּעֹתֶיךָ יָרֵחַ וְכוֹכָבִים אֲשֶׁר כּוֹנָנְתָּה׃
(ה) מָה־אֱנֹושׁ כִּי־תִזְכְּרֶנּוּ וּבֶן־אָדָם כִּי תִפְקְדֶנּוּ׃
(ו) וַתְּחַסְּרֵהוּ מְּעַט מֵאֱלֹהִים וְכָבֹוד וְהָדָר תְּעַטְּרֵהוּ׃
(ז) תַּמְשִׁילֵהוּ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ כֹּל שַׁתָּה תַחַת־רַגְלָיו׃
(ח) צֹנֶה וַאֲלָפִים כֻּלָּם וְגַם בַּהֲמֹות שָׂדָי׃
(ט) צִפֹּור שָׁמַיִם וּדְגֵי הַיָּם עֹבֵר אָרְחֹות יַמִּים׃
(י) יְקֹוָק אֲדֹנֵינוּ מָה־אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ׃

תהלים מזמר ט
(א) לַמְנַצֵּחַ עַלְמֻּות לַבֵּן מִזְמֹור לְדָוִד׃
(ב) אוֹדֶה יְקֹוָק בְּכָל־לִבִּי אֲסַפְּרָה כָּל־נִפְלְאוֹתֶיךָ׃
(ג) אֶשְׂמְחָה וְאֶעְלְצָה בָּךְ אֲזַמְּרָה שִׁמְךָ עֶלְיֽוֹן׃

8 For the leader; on the *gittit* A psalm of David.
2 O LORD, our Lord, How majestic is Your name throughout the earth,
You who have covered the heavens with Your splendor!
3 From the mouths of infants and sucklings
You have founded strength on account of Your foes,
to put an end to enemy and avenger.
4 When I behold Your heavens, the work of Your fingers,
the moon and stars that You set in place,
5 what is man that You have been mindful of him, mortal man that You have taken note of him,
6 that You have made him little less than divine, and adorned him with glory and majesty;
7 You have made him master over Your handiwork, laying the world at his feet,
8 sheep and oxen, all of them, and wild beasts, too;
9 the birds of the heavens, the fish of the sea, whatever travels the paths of the seas.
10 O LORD, our Lord, how majestic is Your name throughout the earth!

**6. Robert Alter's Alteration**

1) (ב) יְדֹוָד אֲדֹנֵינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ
2) אֲשֶׁר תְּנָה הוֹדְךָ עַל הַשָּׁמָיִם: (ג) מִפִּי עוֹלְלִים וְיוֹנְקִים
3) יִסַּדְתָּ עֹז לְמַעַן צוֹרְרֶיךָ לְהַשְׁבִּית אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם:

| Hamlet, act II, scene ii | Psalm 8 |
|---|---|
| this goodly frame, the earth,<br>seems to me a sterile promontory, | |
| this most excellent canopy, the air, look you, this brave o'erhanging firmament,<br>this majestical roof fretted with golden fire, | 4 When I behold Thy heavens,<br>the work of Thy fingers,<br>the moon and the stars,<br>which Thou hast established; |
| why, it appears no other thing to me than a foul and pestilent congregation of vapors. | |
| What piece of work is a man! how noble in reason! how infinite in faculty! in form and moving how express and admirable!<br>in action how like an angel! in apprehension how like a god! the beauty of the world!<br>the paragon of animals! | 5 What is man, that Thou art mindful of him? and the son of man, that Thou thinkest of him?<br>6 Yet Thou hast made him but little lower than the angels, and hast crowned him with glory and honour.<br>7 Thou hast made him to have dominion over the works of Thy hands; Thou hast put all things under his feet. |
| And yet, to me, what is this quintessence of dust? man delights not me: no, nor woman neither, though by your smiling you seem to say so. | |

**7. Genesis 15 – Covenant of the Eight Parts**

[2]But Abram said, "O Lord GOD, what (מה) can You give me, seeing that I shall die childless, and the one in charge of my household is Dammesek Eliezer!" [3]Abram said further, "Since You have granted me no offspring, my steward will be my heir." [4]The word of the LORD came to him in reply, "That one shall not be your heir; none but your very own issue shall be your heir." [5]He took him outside and said, "Look toward heaven (השמימה) and count the stars (הכוכבים), if you are able to count them." And He added, "So shall your offspring be." [6]And because he put his trust in the LORD, He reckoned it to his merit.

[7]Then He said to him, "I am the LORD who brought you out from Ur of the Chaldeans to assign this land to you as a possession." [8]And he said, "O Lord GOD, how shall I know that I am to possess it?" [9]He answered, "Bring Me a three-year-old heifer, a three-year-old she-goat (עז משולש), a three-year-old ram, a turtledove, and a young bird." [10]He brought Him all these and cut them in two, placing each half opposite the other; but he did not cut up the bird (הציפור).

[11]Birds of prey came down upon the carcasses, and Abram drove them away. [12]As the sun was about to set, a deep sleep fell upon Abram, and a great dark dread descended upon him. [13]And He said to Abram, "Know well that your offspring shall be strangers in a land not theirs, and they shall be enslaved and oppressed four hundred years; [14]but I will execute judgment on the nation they shall serve, and in the end they shall go free with great wealth.

[15]As for you, You shall go to your fathers in peace; You shall be buried at a ripe old age. [16]And they shall return here in the fourth generation, for the iniquity of the Amorites is not yet complete."

[17]When the sun set and it was very dark, there appeared a smoking oven, and a flaming torch which passed (עבר) between those pieces. [18]On that day the LORD made a covenant with Abram, saying, "To your offspring I assign this land (הארץ).

### 8. Genesis 21

(א) וַיקֹ֥ק **פָּקַ֖ד** אֶת־שָׂרָ֑ה כַּאֲשֶׁ֥ר אָמָ֖ר וַיַּ֥עַשׂ יְקֹ֛ק לְשָׂרָ֖ה כַּאֲשֶׁ֥ר דִּבֵּֽר׃
(ז) וַתֹּ֣אמֶר מִֽי מִלֵּ֣ל ׀ לְאַבְרָהָ֗ם **הֵינִ֤יקָה** בָנִים֙ שָׂרָ֔ה כִּֽי־יָלַ֥דְתִּי בֵ֖ן לְזִקֻנָֽיו׃

The LORD took note of Sarah as He had promised, and the LORD did for Sarah as He had spoken.
[7]And she added, "Who would have said to Abraham that Sarah would suckle children! Yet I have borne a son in his old age."

### 9. Genesis 50

(כג) וַיַּ֣רְא יוֹסֵ֗ף לְאֶפְרַ֛יִם בְּנֵ֥י שִׁלֵּשִׁ֖ים גַּ֣ם בְּנֵ֣י מָכִ֑יר בֶּן־מְנַשֶּׁ֖ה יֻלְּד֥וּ עַל־בִּרְכֵּ֖י יוֹסֵֽף׃
(כד) וַיֹּ֤אמֶר יוֹסֵף֙ אֶל־אֶחָ֔יו אָנֹכִ֖י מֵ֑ת וֵאלֹהִ֞ים **פָּקֹ֤ד יִפְקֹד֙** אֶתְכֶ֔ם וְהֶעֱלָ֥ה אֶתְכֶ֖ם מִן־הָאָ֣רֶץ הַזֹּ֑את אֶל־הָאָ֗רֶץ אֲשֶׁ֤ר נִשְׁבַּע֙ לְאַבְרָהָ֣ם לְיִצְחָ֔ק וְלִיַּעֲקֹֽב׃

[23]Joseph lived to see children of the third generation of Ephraim; the children of Machir son of Manasseh were likewise born upon Joseph's knees. [24]At length, Joseph said to his brothers, "I am about to die. God will surely take notice of you and bring you up from this land to the land that He promised on oath to Abraham, to Isaac, and to Jacob."

### 10. Jeremiah 4

(כב) כִּֽי־אֱוִ֤יל עַמִּי֙ אוֹתִ֣י לֹ֣א יָדָ֔עוּ בָּנִ֥ים סְכָלִ֖ים הֵ֑מָּה וְלֹ֣א נְבוֹנִ֔ים הֵ֚מָּה חֲכָמִ֣ים הֵמָּ֔ה לְהָרַ֖ע וּלְהֵיטִ֥יב לֹ֖א יָדָֽעוּ׃
(כג) רָאִ֤יתִי אֶת־הָאָ֙רֶץ֙ וְהִנֵּה־תֹ֣הוּ וָבֹ֔הוּ וְאֶל־הַשָּׁמַ֖יִם וְאֵ֥ין אוֹרָֽם׃
(כד) רָאִ֤יתִי הֶהָרִים֙ וְהִנֵּ֣ה רֹעֲשִׁ֔ים וְכָל־הַגְּבָעוֹ֖ת הִתְקַלָּֽלוּ׃
(כה) רָאִ֤יתִי וְהִנֵּה֙ אֵ֣ין הָאָדָ֔ם וְכָל־עֹ֥וף הַשָּׁמַ֖יִם נָדָֽדוּ׃
(כו) רָאִ֤יתִי וְהִנֵּה֙ הַכַּרְמֶ֣ל הַמִּדְבָּ֔ר וְכָל־עָרָ֖יו נִתְּצ֣וּ מִפְּנֵ֣י יְקֹוָ֑ק מִפְּנֵ֥י חֲר֖וֹן אַפּֽוֹ׃ ס
(כז) כִּֽי־כֹ֤ה אָמַר֙ יְקֹוָ֔ק שְׁמָמָ֥ה תִֽהְיֶ֖ה כָּל־הָאָ֑רֶץ וְכָלָ֥ה לֹ֖א אֶעֱשֶֽׂה׃

[22]For My people are stupid, They give Me no heed; They are foolish children, They are not intelligent. They are clever at doing wrong, But unable to do right.
[23]I look at the earth, It is unformed and void; At the skies, And their light is gone.
[24]I look at the mountains, They are quaking; And all the hills are rocking.
[25]I look: no man is left, And all the birds of the sky have fled.
[26]I look: the farm land is desert, And all its towns are in ruin— Because of the LORD, Because of His blazing anger.
[27]For thus said the LORD: The whole land shall be desolate, But I will not make an end of it.